

§ 44 Byte av uppdrag inom vigningstjänsten

MATTIAS ROSENQUIST:

Ordförande, ledamöter, biskopar och alla andra av god vilja! Vi har fått en motion, 2014:15, till Tillsyns- och uppdragsutskottet som handlar om byte av uppdrag inom vigningstjänsten, skriven av biskop Ragnar Persenius. Efter att ha läst på dels de yttranden som Läronämnden har avgett under några år och dels problematiken som verkar finnas – den är dock liten, det är inte många det handlar om men den finns – inser utskottet att vi behöver åtgärda detta. Därför har vi inte bara yrkat på avslag av motionen utan vi önskar också att kyrkostyrelsen utreder det här. Det känns som att det annars kan bli en stor förvirring på sikt. Då vill vi hellre att det ska ske någonting klokt tidigt än att vi ska få problem på lång sikt.

Därför yrkar vi på att avslå motion 2014:15 men också att vi ger kyrkostyrelsen i uppdrag att utreda vad som bör gälla när en person är behörig att utöva både uppdraget som präst och uppdraget som diakon, eller för den delen underförstått som biskop.

Jag yrkar alltså på utskottets hemställan.

BISKOP ESBJÖRN HAGBERG:

Ordförande, ledamöter, biskopar och åhörare! I början på året kom det ett biskopsbrev, *Kallad till diakon och präst*. En av de frågor som aktualiserades där var just den som handlade om dem som både är vigda och vigda till präst. Vi har fått viss kritik för det som står där på grund av otydlighet, och det finns anledning att förstå den kritiken. Där finns en otydlighet. Ibland är det ju inte så enkelt. Ibland är det både enkelt i praktiken. Den som är präst och sedan vigd till diakon blir ofta kvar i diakonuppgiften med den behörighet det innebär. Men ibland blir det inte lika enkelt. Det handlar om personer som till exempel är vigda till diakon, som vigs till präst och som sedan önskar gå tillbaka till diakontjänst. Det kan handla om den som står i diakonanställning och ibland går in och tjänstgör vid kyrkliga handlingar som präst.

Vi har försökt ge råd i biskopsmötet kring det här, men vi ser att det behövs en kyrkorättslig reglering. Detta blir särskilt tydligt i frågan om tystnadsplikten. Då är det ju också en pastoral fråga. Den som möter en person bör veta, om den möter en person som har behörighet att vara präst eller behörighet att vara diakon, för det kan få stora konsekvenser. Utskottet anser att det behövs en ny utredning och det är utmärkt, men det finns en rad där som jag vill aktualisera. Det står: ”Enligt utskottet finns även skäl till en fördjupad teologisk reflektion avseende synen på det livslånga vigningsuppdraget.” Mot bakgrund ska man sedan se på behörigheten. Här tydliggör utskottet att det finns två olika frågor. Dels finns det en teologisk förståelse vad vigningstjänsten innebär och hur relationen mellan vigningstjänsterna ser ut, dels finns det själva behörighetsfrågan.

I den fortsatta beredningen tror jag det är viktigt att fokus just ligger på behörighetsfrågan. Kommer fokus att ligga på den första frågan kan det bli en *never ending story*. Vi har nämligen i 20 år arbetat med och tänkt kring det här och vi är väl inte helt klara över hur detta egentligen förhåller sig. Det här är brådskande just ur behörighetssynpunkt. Därför vädjar jag till dem som kommer att fortsätta att arbeta med detta, att det just är behörighetsfrågan som får fokus och att det finns en viss brådska i detta.

Bifall till utskottets förslag

BO HANSON:

Från den som talade för utskottet fanns det en oklarhet huruvida det också gällde biskopsuppdraget. Jag tror det vore värdefullt att man också beaktar frågan, om den som är biskop och inte längre har biskopstjänst ska anses ha uppdrag som biskop. Det bör gälla alla tre delarna av vigningstjänsten. Det var lite oklart i talet från den som talade för utskottet. Jag föreslår att det ska gälla alla tre uppdragen inom vigningstjänsten.

BRITAS LENNART ERIKSSON:

Ordförande, deltagare i kyrkomötet! Jag kan säga det, att vi i utskottet inte talade så mycket om biskoparna när vi pratade om det här. Därför är det väldigt bra att den frågan också har väckts och kan läggas in i utredningen. Det är bara att tacka och ta emot den synpunkten.

BISKOP RAGNAR PERSENIUS:

Ordförande, ledamöter, biskopar! Jag har i motionen 2014:15 använt begreppet vilande behörighet. Det är väldigt viktigt att veta i vilket uppdrag inom vigningstjänsten en person tjänstgör.

När det gäller en biskop som inte längre har en anställning som biskop kan man faktiskt inte fullgöra specifika episkopala uppgifter med mindre än att man är kallad till dem av ett domkapitel i princip eller möjligtvis av en biskop. Det finns en vilande behörighet där. Vanligtvis går man som pensionerad biskop in i det andra uppdraget man har, som präst. Börjar vi återigen diskutera hela den teologiska frågan om förhållandet mellan dessa vigningsuppdrag, som Esbjörn Hagberg också anför, då får vi inte den snabba lösning på behörighetsfrågan som vi faktiskt behöver ha för människors skull. De bör veta vem det är de möter.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 85.